

OHEŇ

Zlatý jelen vyskakuje,
sto jazyků vyplazuje.

Dáš mu dříví – vesele tancuje,
dáš mu vodu – parohy shazuje.

Jsem-li na střeše, smutně se díváš,
jsem-li na kamnech, rád mě míváš.

Rád jím dříví, celý les mě živí.
Nikdy, nikdy nezahlám,
řikají, že tuze pálím.

KOŠŤĚ

Přišel k nám host,
co v lese vzrost,
zatočil se po světnici,
praštil sebou pod lavici.

Pannou v lese,
babou v domě,
hlavou dole,
nohy nahoře.
Po jizbě běhá,
pod lavicí spává.

Narodila jsem se na stromě,
máti mne dala k chudobě.
Chudoba mne z kože stáhla,
potom mne svázala,
po zemi tahala,
až mne odřela a do ohně hodila.

Běhá po světnici,
líhá pod lavicí.